

"... Acaba fâni ve muvakkat bir vücudun gitmesiyle, onun yerine bir nevi bekaya mazhar binler vücut kalsa, denilir mi ki 'Ona yazık oldu' veyahut 'Abes oldu' veyahut 'Şu sevimli mahlûk neden gitti' şekvâ edilebilir mi?.." İzah eder misiniz?

Kâinattaki faaliyet ve hareket, yeni bir tabloyu getirirken eskisini götürüyor. Giden tablolar fena ve zevale gitmiyorlar, Allah'ın arşivlerinde farklı formlar şeklinde muhafaza ediliyorlar. Bu yüzden mutlak anlamda yokluk diye bir şey yoktur. Her şey beka ve varlığa bir şekilde mazhar oluyorlar.

Levh-i mahfuz, ilm-i ilahi, hafıza-i beşer, kiramen katiplerinin kayıtları, **âlem-i misal** (*imaj âlemi*) bu ilahi arşivlerdir. Bütün eşya her halinde ve ahvalinde buralara kaydediliyorlar. Yani eşya ölüm ve zeval ile maddi cesetlerini kaybetmiş olsalar bile, farklı varlık boyutlarında varlıklarını devam ettiriyorlar. Yani eşya yok olmuyor, bir boyutu terk edip başka boyutlara geçiyorlar.

Eşya ve mevcudatın var edilme misyonu, Allah'ın isim ve sıfatlarına ayna ve mazhar olmaktır. Eşya bu misyonunu tamamladıktan sonra yokluk kuyusuna atılıp unutulmuyorlar, bilakis Allah'ın isim ve sıfatları bu ayna ve mazharları, farklı yaşam ve varlık formlarına intikal ettirerek varlıklarını devam ettiriyorlar.

Bir çiçeğin varlık sahasına çıkıp geçirdiği bütün süreçler kayıt altına alınıp misali ve kaderi levhalarda muhafaza ediliyor. Eşya nasıl muhafaza ediliyor ise, eşyanın bir cüzü olan çiçek de o gaybi boyutlarda arşivlenip muhafaza ediliyor. Çiçek bu yolla varlığını devam ettirmiş oluyor.

Allah'ın eşyayı yokluğa terk etmemesinin temelinde, isim ve sıfatlarının bu varlıkları istemesi yatmaktadır. Yani isimler tecelli ettiği mahallin yokluğunu ve yok olmasına razı olmuyorlar.